

Jazyk je živý a neustále se proměňující systém. Jakožto prostředek komunikace vždy musel a stále musí reflektovat změny společenské, historické, politické, kulturní i vědecké.

Oblastí, kde se tyto změny nejnápadněji a nejrychleji projevují, je slovní zásoba. S přibývajícimi novými poznatky, jevy i situacemi je neustále třeba tvořit a hledat nová pojmenování.

Nová pojmenování se tvoří několika způsoby. Nejčastějšími způsoby obohacování slovní zásoby jsou odvozování (derivative), skládání (kompozice), změna kategorie (konverze) a přejímání slov z cizích jazyků. V portugalštině převládá derivative (do které je zpravidla zahrnována i konverze)! a kompozice.

V této diplomové práci se budeme zabývat problematikou struktury

Det + NIN2, kde NI a N2 znamenají dvě po sobě jdoucí podstatná jména, která nejsou spojená předložkou a která mohou (ale nemusí) být spojena spojovníkem. Detje označení pro determinant v širokém slova smyslu. Jedná se o takové výrazy, jakými jsou například *palavra-chave*; *cidade-piloto*; *mulher jornalista* apod.

Struktura Det + NIN2 se poměrně často vyskytuje jak v mluveném, tak psaném jazyce. Najejm šíření se bezesporu podílejí média, potřeba co nejrychleji najít nová pojmenování pro další nový jev se zde totiž vyskytne nejdříve.

Pokud se problematikou této struktury zabýváme detailněji, zjistíme, že je nejčastěji řešena v rámci otázky kompozice. Jednotliví autoři navrhuji nejrůznější kritéria pro vymezení a definování složených slov, jejich klasifikaci a odlišení od volných nominálních skupin.³

Jiné práce se tohoto rozlišení nedrží a spíše pozorují vzájemné sémantické i syntaktické vztahy mezi NI a N2.⁴